

vooral de Hilversumsche dames staken ver uit boven haar collega's in de andere elftallen. Vooral wil ik noemen mej. Roemers, die haar heilgdom uitstekend verdedigde. De winnaars van de andere poules waren de Rasante en Daring uit Brussel en Ready uit Antwerpen. De halve eindstrijd op Zondag ging eenzijdig tusschen Daring en Raedy, waarbij Daring verdiend met 3—0 won, en anderzijds tusschen Hilversum en de Rasante. Nadat Hilversum in de derde minuut door ter Haar de leiding had genomen, maakte Rasante twee goals, zoodat de rust met achterstand van 2—1 inging. Kort na de rust werd een straffully toegekend, die door Ras werd benut. Vlak hierna maakte ter Haar het winnende doelpunt, zoodat Hilversum in den eindstrijd moest spelen tegen Daring.

Hilversum speelde met het volgende elftal: mej. Roemers; mej. N. Buissant en H. de Looper; A. Mendes de Leon, J. Langhout en mej. G. Dullaart; mej. G. Lever, J. van der Hagen, mej. O. Kok, Ter Haar

en Ras. Het was een pittige wedstrijd, waarin de elftallen goed tegen elkaar opgewassen waren. Na verscheidene aanvallen van Hilversum, kwam Daring er beter in en had mej. Roemers het zwaar te verdueren. Zij en de beide backs, mej. Buissant en De Looper, hielden echter stand, zoodat de rust met blanco stand inging. In het begin van de tweede helft maakte de midvoor van Daring, de internationaal Pierre Delaval, een goed doelpunt. Hierna zette Hilversum, goed gesteund door de middenlinie waarin Langhout uitblonk, alles op alles, doch de voorzetten van de buitenspelers werden niet benut. Het einde kwam dan ook met een kleine overwinning met 1—0 voor Daring, die hierdoor voor een jaar beslag legde op den uitloofden beker.

Het waren zeer prettige en sportieve dagen, waaraan Hilversum — die als eerste Nederlandsche club naar het buitenland trok — met veel genoegen zal terugdenken.

R.

duizenden wedstrijden...

** Ons laatste nummer verscheen 4 Juni 1943; wij behoorden tot de eerste sportperiodieken die door de Duitschers verboden werden, nadat we al eenige malen, moeilijkheden en bedreigingen ondervonden hadden. In dat laatste nummer, No. 35 van den 12en jaargang, konden we nog juist 't einde beschrijven van 't seizoen '42—'43, het behalen van het kampioenschap van Nederland door te Enschedé met 4—1 van P.W. te winnen, door de Venlosche H.C. Vijf nummers van den 12en jaargang bleven den geabonneerden op HOCKEY-SPORT onthouden en de 13e jaargang moest geheel opgeschort worden. Om tenminste het officieele nieuws nog te kunnen distribueeren gaf de bond (wij droegen als redactie van het officieel orgaan geen verantwoordelijkheid voor den inhoud) een vrij poover gestenceld mededeelingsblaadje uit, doch het contact met hockeyend Nederland was officieel verbroken. Niet echter officieus, want stapels brieven bereikten ons geregeld en hoe veel de relaties, die wij door ons blad konden maken, beteekenden, bleek ons in de hier beleefde hongerperiode, toen men ons met „speciale expedities” van uit Friesland te hulp kwam. Onnoodig te zeggen hoe zeer dat gewaardeerd is!!

Het seizoen 1943—1944 met de weinig interessante noodcompetities ging als een schim voorbij, oplevend alleen, in het slot de officieele competitie om het kampioenschap van Nederland. Dat werd een kampioenscompetitie in grooten stijl, waarbij tenslotte Hilversum, na prachtige strijd met P.W., in een beslissingswedstrijd te Deventer, met de eer ging strijken en voor het eerst in haar bestaan titelhouster werd. Aan deze competitie is toen clandestien (het was streng verboden!), op verzoek van de drie kampioensclubs, door ons een speciaal nummer, rijk geïllustreerd en uitgegeven door De Mercur, gewijd. Het betreffende kampioensnummer werd echter slechts in beperkten kring verspreid en aan de vele aanvragen om nog een nummer te krijgen, kon dan ook helaas niet worden voldaan.

Zoo verstreek het nood-seizoen 1943—1944 en het werd gevolgd door een volkomen stil seizoen 1944—1945, zonder bondswedstrijden. Toen kwam de Bevrij-

ding en vanaf dat moment zorgde het particulier initiatief der clubs voor een eindlooze reeks wedstrijden, onderling, tegen Canadeezen, tegen Engelschen, tegen de leuke ploeg van de Irene Brigade, met Ben ter Haar en Ernst van den Berg als leidende figuren, tegen enkele Belgen in 't Zuiden, enfin, een lange rij oefenspielen, waarin hockeyend Nederland zich voorloopig uitleefde tot bij den aanvang van dit seizoen de bond de leiding in handen nam en het wedstrijdwezen in regelmatige banen leiden. Zoo zijn er tusschen Juni 1943 en October 1945 in 2¼ jaren **duizenden wedstrijden** in ons land gespeeld, die in ons blad helaas niet vermeld konden worden. Van vele dezer wedstrijden ontvingen we nog trouw verslagen, van anderen uitslagen en natuurlijk van de meesten hoorden we niets. Maar al met al zijn we, door het contact met ons hockeywereldje, ook in den tijd, waarin we niet verschijnen konden, prachtig georiënteerd gebleven, al spijt het ons ontzettend, dat we door gebrek aan plaatsruimte niet in staat zijn over die duizenden wedstrijden, zelfs niet over de aller belangrijkste, thans nog nader van bericht te dienen.

—o—

Wij zijn in 1943 geëindigd met een klein blad op slecht papier, het begin thans van onzen nieuwen jaargang in het bevrijde Vaderland moet even gebrekkelijk zijn. Wij moeten de zuinig afgemeten redactionele ruimte helaas deelen met het bondsnieuws. We hopen dan ook van harte, dat we spoedig over meer plaatsruimte en beter papier kunnen beschikken. Er komt thans een eindeloos aantal kranten en periodieken in ons land uit, zoodat de spoeling diensgevolge erg dun is. En met al die bladen worden we zoo krap gehouden. . . . We moeten hopen, dat men gaat inzien, dat het belang van de jeugd eischt, dat er aan de bondsorganen voldoende gelegenheid geboden wordt hun opbouwend werk voor de sport op normale wijze te kunnen verrichten.

— o —

Sportbladen, die als officieele organen van bonden fungeeren, helpen ook papier **besparen**, want als zij niet verschijnen, treedt daarvoor automatisch in de plaats een reeks circulaires, of zoogenaamde „Mededeelingen”, aangezien een wedstrijdorganisatie in den omvang van die van den Koninklijken Nederlandschen Hockey Bond, anders onmogelijk is. Wij hopen dat dit ingezien wordt ter bevoegder plaatse en dat wij spoedig over die plaatsruimte beschikken mogen, die we noodig hebben.